

Το 1981, έτος αφετηρία της εισόδου της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ως δέκατο μέλος, ο Πρόεδρος της ΕΟΚ Γκάστον Τορν δήλωνε ότι: **«Η Ελλάδα μπαίνει στην Ευρώπη με 3 πλεονεκτήματα 1) την Εμπορική Ναυτιλία, 2) τον Ορυκτό της πλούτο και 3) το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων»**

Η Εμπορική μας Ναυτιλία υποβαθμίστηκε με την κατάργηση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο ορυκτός πλούτος αγνοήθηκε και το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων, που προϋπόθεση είχε για να αναπτυχθεί την ανεμπόδιτο ιδιωτική πρωτοβουλία, αποδυναμώθηκε με το διακηρυχθέν και ακολουθούμενο από το 1981 και μετά δόγμα των κοινωνικοποιήσεων.

ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Προτάσσω το πλεονέκτημα του ορυκτού μας πλούτου, διότι εάν θεμελιωνόταν το βιομηχανικό συγκρότημα της Αμφιπόλεως (του Στρυμώνα), όπως αναγγέλθηκε ως οριστική απόφαση και ανακοινώθηκε την 9^η Νοεμβρίου 1982 από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας Γερ. Αρσένη και την 4^η Μαρτίου 1983 από τον Διοικητή της ΕΤΒΑ Κουμπή, θα είχαμε από τη δημιουργία του βιομηχανικού συγκροτήματος, πλην άλλων προϊόντων, 3 τόνους χρυσού ετησίως και 150 τόνους αργυρού ετησίως. Σήμερα θα είχαμε τουλάχιστον 60 τόνους χρυσού, 300 τόνους αργυρού και πολλούς τόνους των άλλων προϊόντων.

Η οικονομική κατάσταση της Ελλάδας θα ήταν διαφορετική. Η Μονάδα που ανέφερα θα αντλούσε κοιτάσματα από τη Χαλκιδική, τη Θάσο και τη Θράκη. Το ΙΓΜΕ ανακάλυψε μεικτά θειούχα στο Παγγαίο, στο Κιλκίς και στη Λακωνία. Συνεπώς θα ήταν δυνατή η ανέγερση και δεύτερου συγκροτήματος εκτός από αυτό του Στρυμώνα. Αν συνεπώς στα μεταλλεύματα που αποδεδειγμένα υπάρχουν στη χώρα και, κατά πληροφορίες, δεν υπάρχουν όλα σε άλλες χώρες της ΕΟΚ, όπως βωξίτες, λευκόλιθοι, νικέλιο, χρώμιο, προστεθούν το ουράνιο και τα μεικτά θειούχα, **η Ελλάδα μόνο με τον ορυκτό πλούτο θα είναι στην**

πρωτοπορία των χωρών της Ευρώπης.

Οι επιπτώσεις από το Μνημόνιο δεν θα ήταν οδυνηρές και το δημοσιονομικό χρέος της Ελλάδος δεν θα απασχολούσε έντονα τρίτους, αλλά και τους Έλληνες.

Το ιστορικό της προαναφερόμενης επενδύσεως έχει ως εξής:

Η πρόταση του Ακαδημαϊκού - Καθηγητή του Πολυτεχνείου (μεταλλειολόγου) Λουκά Μούσουλου για την ίδρυση Μεταλλουργικού Συγκροτήματος κατεργασίας συμπυκνωμάτων μολύβδου και ψευδαργύρου, που παράγονται στην Ελλάδα και εξάγονται ακατέργαστα, έγινε δεκτή από τον αειμνηστο Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Καραμανλή και ανέθεσε μέσω της ΕΤΒΑ σε δύο Οίκους -έναν Αγγλικό και έναν Γερμανικό- τη σύνταξη προμελέτης σκοπιμότητας.

Το φθινόπωρο του 1979 υποβάλλονται οι προμελέτες των δύο Οίκων και η Κυβέρνηση αναθέτει την αξιολόγησή τους σε ειδική Επιτροπή. Τα συμπεράσματα της αξιολόγησης ήταν θετικά και η Κυβέρνηση έλαβε την απόφαση να προχωρήσει στην ίδρυση συγκροτήματος για παραγωγή 60.000 τόνων ψευδαργύρου και 30.000 τόνων μολύβδου ετησίως. Η Κυβέρνηση ανέθεσε την υλοποίηση του έργου στην ΕΤΒΑ, η οποία δημιούργησε ειδικό φορέα, την εταιρεία «ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ» (ΜΕΤΒΑ) και προσκάλεσε τον Καθηγητή Λ. Μούσουλο να αναλάβει την ευθύνη πραγματώσεως του επενδυτικού αυτού σχεδίου.

Το 1980 διαμορφώθηκε το προς κατασκευή Μεταλλουργικό Συγκρότημα Αμφιπόλεως, με τις εξής βασικές Παραγωγικές Μονάδες:

- α) Μονάδα Ψευδαργύρου 60.000 τόνων ετησίως
- β) Μονάδα Μολύβδου 30.000 τόνων ετησίως
- γ) Μονάδα Θειϊκού Οξέως 800.000 τόνων ετησίως
- δ) Μονάδα παραγωγής Χρυσού και Αργύρου, και
- ε) Διάφορα υποπροϊόντα, που φυσικά παράγονται στις Μονάδες αυτές.

Με βάση την παραπάνω σύνθεση, άρχισαν προκαταρκτικές επαφές και συζητήσεις με διεθνείς κατασκευαστικούς Οίκους, για την επιλογή των τεχνολογιών και διευκρίνηση των δυνατοτήτων, όσον αφορά το κόστος της επενδύσεως και τη χρηματοδότησή της. Υποβλήθηκαν προκαταρκτικές προσφορές από 10 σοβαρούς Οίκους από διάφορες χώρες, έγινε επανασύνταξη της αρχικής μελέτης σκοπιμότητας και αποφασίσθηκε η μείωση της δυναμικότητας της μονάδος ψευδαργύρου από 60.000 τόνους σε 40.000 τόνους, λόγω των τότε δυσχερών συνθηκών διαθέσεως στη διεθνή αγορά. Για τον ασφαλή έλεγχο των παραπάνω μεθόδων αποφασίσθηκε η διεξαγωγή προκαταρκτικών δοκιμών σε εγκατάσταση PILOT. Η ΜΕΤΒΑ προώθησε την επίλυση σωρείας δευτερευόντων προβλημάτων, όπως επιλογή χώρου, εδαφοτεχνική μελέτη χώρου, δημιουργία Βιομηχανικής Περιοχής, ένταξη στους νόμους επενδύσεων, χρηματοδοτικό σχήμα κλπ.

Στις 18 Απριλίου 1981, κατά τα εγκαίνια της λειτουργίας της Μονάδας Αμιάντου, κατ' εντολή του Πρωθυπουργού Γεωργίου Ράλλη, παρόντος στα εγκαίνια, ανήγγειλα, ως Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, την προσεχή θεμελίωση του έργου, ύψους επενδύσεως 350

εκατομμυρίων δολαρίων. Όταν δε περί το τέλος του πρώτου εξαμήνου του 1981, το σχέδιο έφθασε στο στάδιο της παραγγελίας του εξοπλισμού, κρίθηκε, λόγω του ύψους της επένδυσης, πως κάθε τέτοια ενέργεια θα έπρεπε να ανασταλεί εν όψει των εκλογών. Τις εκλογές κέρδισε το ΠΑΣΟΚ και μόνο την 9^η Νοεμβρίου 1982 ο τότε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, Γεράσιμος Αρσένης ανήγγειλε, ότι η Μεταλλουργική Μονάδα του Στρυμώνα θα αρχίσει να κατασκευάζεται στα μέσα του 1983. Στις 4 Μαρτίου 1983 ο Διοικητής της ΕΤΒΑ Κουμπής ανήγγειλε την οριστική απόφαση της ΜΕΤΒΑ για την ίδρυση της Μονάδας Επεξεργασίας Μικτών Θειούχων με ύψος επενδύσεως 30 δισ. δρχ. Συμμετοχή ΜΕΤΒΑ 80% και Ιδρύματος ΜΠΟΔΟΣΑΚΗ 20%. Αρχές Ιουνίου 1983 περατώθηκε η σύνταξη των προδιαγραφών (3 τόμοι, σελ. 580), βάσει των οποίων θα προκηρυσσέτο Διεθνής Διαγωνισμός κατασκευής του έργου. Το σχέδιο προέβλεπε:

1. Μονάδα Μολύβδου ετησίας δυναμικότητας 40.000 τόνων
2. Μονάδα ψευδαργύρου ετησίας δυναμικότητας 40.000 τόνων
3. Μονάδα φρύξης πυριτών και εξαγωγής αρσενικού ετησίας δυναμικότητας 160.000 τόνων
4. Μονάδα θειϊκού οξέος ετησίας δυναμικότητας 360.000 τόνων
5. Μονάδα φωσφορικού οξέως ετησίας δυναμικότητας 90.000 τόνων
6. Μονάδα ALF3 ετησίας δυναμικότητας 3.500 τόνων
7. Μονάδα καθαρισμού φρυγμάτων σιδηροπυρίτου
8. Μονάδα εξαγωγής χρυσού και αργυρού από τα τα φρύγματα σιδηροπυρίτου ετησίας δυναμικότητας 120.000 τόνων
9. Μονάδα καθαρισμού πολυτίμων μετάλλων ετησίας δυναμικότητας: χρυσού 3 τόνων, αργυρού 150 τόνων

Έκτοτε δεν δόθηκε συνέχεια, ούτε αναφέρθηκε ο λόγος της εγκατάλειψης αυτής της Μονάδας. Προκρίθηκε η Μονάδα Χαλκιδικής για την παραγωγή μόνο Χρυσού. Το 2008 στην Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ο ανταποκριτής από τις Βρυξέλλες ανέφερε ότι η Commission εξετάζει την επένδυση της Χαλκιδικής και ότι το μεταλλείο επωλήθη με αδιαφανείς όρους.

Το 1981 επισκέφθηκαν τη Θεσσαλονίκη 75 Γάλλοι δημοσιογράφοι επαρχιακών Γαλλικών εφημερίδων. Τους κατατόπισα πάνω στο χάρτη του Υπουργείου Βορείου Ελλάδας για την Πολιτιστική Ιστορία της Μακεδονίας - Θράκης, καθώς και για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, με ιδιαίτερη έμφαση στον Ορυκτό πλούτο τόσο της Βορείου Ελλάδος, όσο και ολόκληρης της Ελλάδας. Μετά από μικρό χρονικό διάστημα επισημάνθηκε σε Ελληνική εφημερίδα, πως οι Γαλλικές εφημερίδες είχαν γράψει ότι: **«Η Ελλάδα θα γίνει η Μεταλλουργία της Ευρώπης!».**

Σε άρθρο των FINANCIAL TIMES του 1978 (Βιομηχανική Επιθεώρηση, Απρίλιος 1978, σελ. 257), αναφέρεται:
«Όταν η Ελλάδα γίνει το δέκατο μέλος της ΕΟΚ, ο εκτεταμένος Ορυκτός της πλούτος θα προμηθεύσει την Κοινή Αγορά με μία μεγάλη ποικιλία πρώτων υλών, που θα συμβάλλουν στην εξασφάλιση ουσιαστικής αυτάρκειας της Κοινότητας ως προς πολλά προϊόντα».

Είναι γεγονός ότι - με εξαίρεση τα Πετρέλαια της Μεγάλης Βρετανίας και του γαιάνθρακα - η χώρα μας είναι η πλουσιότερη χώρα της ΕΟΚ σε μεταλλεύματα οικονομικών εκμεταλλεύσιμα. Ορισμένα δε από αυτά είναι και στρατηγικής σημασίας (ουράνιο, νικέλιο, βωξίτης, χρώμιο).

Ο Ακαδημαϊκός Λουκάς Μούσουλος, ως Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών μιλώντας την 18^η Μαΐου 1982, με θέμα

«Δυνατότητες και προοπτικές παραγωγικών επενδύσεων στις περιοχές του ορυκτού μας πλούτου, δήλωσε «Πολλές περιοχές του Ελληνικού χώρου παρουσιάζουν αναμφισβήτητο μεταλλευτικό ενδιαφέρον. Σ' όλες σχεδόν τις περιοχές αυτές είναι ήδη γνωστά βεβαιωμένα πιθανά ή δυνατά αποθέματα. Υπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις που τα αποθέματα αυτά είναι σημαντικά. Η χώρα μας εγκλείει στα εδάφη της αξιόλογο μεταλλευτικό πλούτο, ο οποίος επιτρέπει την ίδρυση μεταλλουργικής ή άλλης βιομηχανικής κατεργασίας.».

Παραχθέντα μεταλλεύματα και βιομηχανικά ορυκτά σε τόνους το 1979

Λιγνίτες
23.615.831

Σιδηρομεταλλεύματα
2.194

Μεταλλεύματα Νικελίου
1.85.568

Χρωμίτες
86.843

Βωξίτες
2.812.427

Λευκόλιθοι
1.218.953

Μεταλλεύματα Μαγγανίου
77.360

Μικτά θειούχα
723.278

Βαρυτινή
109.344

Καολίνη
32.803

Μπενζονίτης
491.765

Πυριτικό οξύ
27.433

Περλίτης
279.660

Θηραϊκή γη
1.337.797

Κίσηρις
578.524

Στεατίτης
5.112

Φθορίτης
520

Μάρμαρα σε M2
230.000

Σμύρις
9.400

Γύψος
64.299

Σιδηροπυρίτης κοινός το 1970
208.287

Σιδυροπυρίτης χαλκούχος
50.000

Στην έκδοση των Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (Ορυκτός Πλούτος, σελ. 622) περιέχεται ανακοίνωση του τότε Υπουργού Αναπληρωτή Συντονισμού Ιωάν. Μπούτου, για τις διαπιστώσεις που έκανε Ομάδα εμπειρογνομόνων του Τεχνολογικού Ινστιτούτου Μασαχουσέτης (M.I.T.), υπό την ηγεσία του Καθηγητή Γεωλογίας, P. HURLEY, ως προς την μεταλλευτική και μεταλλουργική δραστηριότητα στην Ελλάδα. **Οι επιστήμονες της Ομάδας αυτής εξέφρασαν την κατάπληξη τους για το υψηλό τεχνολογικό επίπεδο των Ελληνικών μεταλλευτικών επιχειρήσεων, τον άρτιο εξοπλισμό των Μονάδων και την επιχειρηματικότητα των φορέων τους.**

Ο αιμνηστος τότε Πρόεδρος της Κυβερνήσεως Κωνσταντίνος Καραμανλής όταν ήρθε στο Υπουργείο Βιομηχανίας και του έκανα εισήγηση για τον ορυκτό πλούτο μου είπε: *«Έχεις στην διάθεσή σου 3 εκατομμύρια δραχμές για έρευνες».*

Μετά από έναν μήνα περίπου και σε νέα ανακοίνωσή μου, επί των θεμάτων του ορυκτού πλούτου, μου τηλεφώνησε στο Υπουργείο και μου είπε χαρακτηριστικά:

«Τα 3 εκατομμύρια για έρευνες γίνονται και μέχρι 100 εκατομμύρια. Θέλω να "τσουγκρανισθεί"

(Μακεδονική έκφραση)

όλη η Ελλάδα για να μάθουμε τι έχουμε!».

ΟΥΡΑΝΙΟ

Έχουμε ουράνιο στη Λεκάνη Σερρών, στο Παρανέστι, στην Κερκίνη, στο Βαθύ στο Κιλκίς, στο Σύμβολο Όρος (στην Καβάλα).

Το 1975 έγινε στην περιοχή των Σερρών σχετική έρευνα για το Ουράνιο από τεχνικούς του ΟΗΕ. Ο τότε Πρόεδρος της Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλής επισκέφθηκε το χωριό Μαραμένα Σερρών συνοδευόμενος από εμένα ως Υπουργό Μακεδονίας - Θράκης και ρώτησε τον επικεφαλής Καναδό τεχνικό ποια ήταν η γνώμη του για το Ουράνιο της περιοχής των Σερρών. Ο Καναδός απάντησε: **«Εάν αυτό βρισκόταν στον Καναδά, θα είχε πολλά λεφτά!».**

Ο Πρωθυπουργός Γ. Ράλλης επισκέφθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 1981 στην περιοχή Μαραμένα Σερρών. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας Ντόκος, ενημέρωσε τον Πρωθυπουργό για τις έρευνες, που πραγματοποιήθηκαν από την Ε.Ε.Α.Ε. (Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας) σε συνεργασία με την ΔΕΗ και του **ανέφερε ότι βεβαιωμένα αποθέματα ήταν 2.000 τόνοι με πιθανότητα αυξήσεως σε 4.000 τόνους.**

«Τα αποθέματα αυτά

- ανέφερε ο Ντόκος -

είναι αρκετά να τροφοδοτήσουν έναν πυρηνοληλεκτρικό σταθμό 1.000 Μεγαβάτ (δηλ. το 10 - 15% της τότε εγκατεστημένης ισχύος της ΔΕΗ για 30 χρόνια)».

Το 1984 με τις έρευνες, που πραγματοποίησε το κέντρο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», **τα βέβαια αποθέματα έφθασαν τους 6.000 Μεταλλεύματος Ουρανίου.**

ΧΡΥΣΟΣ

Μετά την υπογραφή από τον Πρεσβευτή της Ρουμανίας και από εμένα Συμβάσεως γεωτρήσεων στη Θεσσαλία για πετρέλαιο και φυσικό αέριο, στο δείπνο που παρέθεσε ο Ρουμάνος Πρεσβευτής στην κατοικία του, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Βιομηχανίας της Ρουμανίας, γνωστός Γεωλόγος, Καθηγητής Γκριγκόρας, με πήρε ιδιαίτερως και μου είπε: **«Ο Φίλιππος και ο Μέγας Αλέξανδρος είχαν στη διάθεσή τους, ως γνωστόν, πολύ Χρυσό, τον οποίον παρήγαγαν στα Χρυσωρυχεία της Μακεδονίας και φυσικά δεν μετέφεραν πετρώματα από το εξωτερικό για την παραγωγή του. Έχετε χρυσό, ψάξτε να τον βρείτε».**

Όταν το δήλωσα στη Βουλή, ορισμένοι γέλασαν. Μόνο ο Πρωθυπουργός, που ήξερε ότι στην αρχαιότητα υπήρχε χρυσός, στις ομιλίες του ανέφερε και τον χρυσό.

Η ύπαρξη Χρυσού στο Γαλλικό Ποταμό είναι δεδομένη από την Αρχαιότητα. Ένας (1) τόνος και 300 κιλά Χρυσού υπάρχει στην Τράπεζα της Ελλάδος που παρήγαγε στον Γαλλικό Ποταμό η Εταιρεία «Χρυσωρυχεία Βορείου Ελλάδος Α.Ε.» κατά τα έτη 1958 - 1960. Ως γνωστόν, η εταιρεία «Χρυσωρυχεία Βορείου Ελλάδος Α.Ε.» δυνάμει Συμβάσεώς της με το Ελληνικό Δημόσιο το 1937 υπέγραψε Σύμβαση διάρκειας 100 ετών για την έρευνα και εκμετάλλευση του Χρυσού στη Μακεδονία. Η εταιρεία «Χρυσωρυχεία Βορείου Ελλάδος Α.Ε.» χρειάστηκε να ενεργήσει έρευνες επί 20 έτη και διέθεσε σημαντικές δαπάνες για την παραγωγή του πρώτου Ελληνικού χρυσού στους νεώτερους χρόνους. Η κατακόρυφη τότε πτώση της τιμής του χρυσού και η υποχρέωση της Εταιρείας να παραδίδει το χρυσό στην Τράπεζα της Ελλάδος στην διεθνή τιμή, την ανάγκασε να αναστείλει τις εργασίες. Η εταιρεία είπε στην Τράπεζα της Ελλάδος να τοποθετήσει έναν υπάλληλο της και να του καταβάλλει για το χρυσό μόνο το κόστος της παραγωγής. Η Τράπεζα δεν εδέχθη και σταμάτησε την παραγωγή. Εάν δεν είχε σταματήσει θα είχαμε περισσότερους τόνους χρυσό. Δυστυχώς, η Τράπεζα, που είχε χρηματοδοτήσει την εταιρεία, πούλησε αργότερα το μηχάνημα πλύσεως της άμμου για την απόληψη του Χρυσού και δεν επαναλήφθηκε η εκμετάλλευση του Γαλλικού Ποταμού.

Στην εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΗ την 18/1/1933 αναγράφεται πως ο Καθηγητής Αρβανιτόπουλος υποστήριξε σε δηλώσεις του ότι ορθώς τότε ο Διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας Κυριακόπουλος πρότεινε να επιτραπεί στους χωρικούς να συλλέγουν «χρυσό στην άμμο» στο Στρυμώνα και στους άλλους ποταμούς της Μακεδονίας. Ανέφερε επίσης ότι οι αρχαίοι έβγαζαν χρυσό σε όλη την κοίτη του ποταμού. Στον ποταμό έβαζαν δέρματα ζώων που συνεκρατείτο ο χρυσός (το «Χρυσόμαλλο Δέρας»).

Ο Γενικός Διευθυντής του ΙΓΜΕ ανέφερε (Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 23.12.1988) ότι στις Σκουριές της Χαλκιδικής υπάρχει σημαντικό κοιτάσμα χρυσού. Το ΙΓΜΕ (Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», 31.8.1985) ανέφερε ότι 8000 κιλά προσχωματικού χρυσού εντόπισε στη Θράκη

- Άγιος Μανδηλιος	1.850 κιλά
- Μακροπόταμος	2.300 κιλά
- Χείμαρρος	2.350 κιλά
- Φιλιούρης	1.500 κιλά

Γερμανοί ειδικοί έκαναν επί δύο συνεχή καλοκαίρια έρευνα στο Παγγαίο, και σημείωσαν σε χάρτες, που δημοσίευαν και σε ειδικό βιβλίο, 15 περιοχές εκμεταλλεύσιμων μεταλλευμάτων. Την μελέτη των Γερμανών ανέφερα το 1981 στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κων. Καραμανλή και εκείνος κάλεσε σε ειδική σύσκεψη τον τότε Υπουργό Βιομηχανίας Σ. Μάνο, τον πρώην Υπουργό Βιομηχανίας Κ. Κονοφάγο και εμένα. Κατά την σύσκεψη, ο ειδικός Μεταλλειολόγος και διεθνώς γνωστός από το μεγάλο έργο του στο Λαύριο Καθηγητής Κων. Κονοφάγος είπε στον Πρόεδρο, ότι όλες αυτές οι εκτιμήσεις είναι ορθές και πρέπει να αρχίσει η γεωλογική έρευνα. Επειδή οι περιοχές των παλαιών εκμεταλλεύσεων ανήκαν στην αρχαιολογική υπηρεσία, αποφασίσθηκε με την εποπτεία του Κ. Κονοφάγου και με την συνεργασία του Ι.Γ.Μ.Ε. της Αρχαιολογικής Εταιρείας και του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να αρχίσει έρευνα για Χρυσό και Άργυρο στο Παγγαίο. **Γραφειοκρατικές διατυπώσεις δεν επέτρεψαν μέχρι των εκλογών του 1981 να αρχίσει η έρευνα.**

Την 19^η Νοεμβρίου 1988, στην εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» με τίτλο: «Το χρυσάφι του Παγγαίου δεν στέρεψε», αναγράφεται η πληροφορία ότι το ΙΓΜΕ εντόπισε χρυσοφόρες ζώνες στο Παγγαίο και στην περιοχή της Παλαιάς Καβάλας. Η δε Σηπλαιολογική Εταιρεία Καβάλας ανακάλυψε αρχαία μεταλλεία και στοές με σκαλοπάτια και υπόγειους πέτρινους τοίχους, τόσο στο Παγγαίο όσο και στην περιοχή Φιλιππων Καβάλας.

Κατά πληροφορίες, σε όλες τις χώρες που υπήρχαν παλαιά χρυσορυχεία, γίνονται νέες έρευνες και επαναλειτούργούν με επιτυχία. Εκτός από τις γνωστές μορφές εμφανίσεως του χρυσού, όπως αναφέρεται στα σχετικά επιστημονικά κείμενα υπάρχει και ο «επιθερμικός χρυσός» (ο αόρατος χρυσός), ο οποίος αποκτάται με ειδική επεξεργασία.

Το 1976 ιδρύθηκε η ΕΛΕΒΜΕ για τον σκοπό της εκμετάλλευσης του ορυκτού πλούτου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι αναπτυγμένες χώρες στηρίζουν το οικονομικό οικοδόμημα τους και στα προϊόντα που παράγουν, από μεταλλεύματα που εισάγουν από άλλες χώρες. **Η Ελλάδα με το υψηλό μεταλλευτικό δυναμικό έπρεπε και μπορεί να κατέχει εξέχουσα θέση στον παγκόσμιο οικονομικό στίβο σε ότι αφορά τον τομέα αυτό.**

Η κατάργηση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, παρά τις διαμαρτυρίες των Ελλήνων εφοπλιστών, αντί επαίνου για την προσφορά τους και για τις δυνατότητές τους να βοηθήσουν τη χώρα στη δύσκολη οικονομική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα, θεωρείται από τους εφοπλιστές ως υποβάθμιση της εμπορικής μας ναυτιλίας. Χάρις στη ναυτική παράδοση από την αρχαιότητα και το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων εφοπλιστών σε διεθνή ανταγωνισμό, η ελληνόκτητη εμπορική ναυτιλία είναι πρώτη στον κόσμο και παραμένει στην κορυφή κάθε χρόνο τα τελευταία 30 χρόνια.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η Εμπορική μας Ναυτιλία, με τη συμπαράσταση του Υπουργείου Ναυτιλίας, ως το τέταρτο όπλο των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων (Επιστολή Πλοίαρχου Εμπορικού Ναυτικού κ. Φριξου Δήμου, Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 28.10.2010) με απώλεια 2.500 Αξιοματικών και Ναυτών και καταστροφή 120 πλοίων και 551 πετρελαιοκίνητων ιστιοφόρων, μετέφερε συμμαχικά εφόδια σε όλες τις θάλασσες.

Το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων αποδεικνύεται από τους Έλληνες εφοπλιστές, οι οποίοι σε διεθνή ανταγωνισμό πέτυχαν να δημιουργήσουν την ελληνόκτητη εμπορική ναυτιλία, την πρώτη στον κόσμο και τους απόδημους Έλληνες, οι οποίοι με ελεύθερη την ιδιωτική πρωτοβουλία, επιτυγχάνουν και διακρίνονται στο εξωτερικό.

Στην Ελλάδα από το 1981 διακηρύχτηκε και έκτοτε εφαρμόστηκε η κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων, με συνέπεια απεργίες και στάσεις εργασίας. Οι συνδικαλιστές, οι οποίοι μπορούν να είναι χρήσιμοι στην Εθνική Οικονομία, αλλά και στους εργαζόμενους, εάν παράλληλα προς κύρια αποστολή τους, του να συμπαραστέκονται στους εργαζόμενους, αντιληφθούν ότι το ίδιο ατομικό και οικογενειακό συμφέρον συμπίπτει απόλυτα με την υγιή ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και την άνθηση της ελεύθερης οικονομίας. Δυστυχώς

ο κακώς νοούμενος συνδικαλισμός αντί να βοηθήσει στην άνθιση των επιχειρήσεων στην Ελλάδα, αφήρεσε επιχειρήσεις από τους δημιουργούς τους, με δυσμενέστατες σήμερα συνέπειες για την Ελληνική οικονομία. Παράδειγμα η ΛΑΡΚΟ, η οποία παράγει ΝΙΚΕΛΙΟ (που δεν έχουν οι χώρες της Ε.Ε. πλην της Φιλανδίας), για την οποία στις 18 Νοεμβρίου 1958 βουλευτής της ΕΔΑ στη Βουλή χαρακτήρισε «Το Μεταλλείο Λαρύμνης» από τα λίγα μεγάλα έργα πολύτιμου μετάλλου στον κόσμο», κοινωνικοποιήθηκε και σήμερα πωλείται.

Νίκος Μάρτης
Πρώην Υπουργός
10-11-2010
Πηγή: email